

Зімбиль І.Ф., магістр 2-го курсу ira.zimbil@mail.ru

Науковий керівник: Попова Т.В., к.е.н., доц.

Таврійський державний агротехнологічний університет,

Постановка проблеми. Важливу роль в економіці будь-якої країни відіграє зовнішня торгівля. Це обумовлено тим, що торгівельні операції з іншими країнами надають можливість поповнювати державний бюджет валютними надходженнями. Як результат, країна спроможна покращувати економічний і суспільний добробут своїх громадян. Для виявлення напрямків покращення здійснення міжнародної торгівлі товарами і послугами необхідно володіти інформацією щодо тенденцій її змін.

Метою статті є аналіз зовнішньої торгівлі України на основі застосування ряду показників та окреслення напрямків щодо її подальшої активізації.

Основний матеріал. Сьогодні в умовах інтеграції господарського комплексу Україна здійснює експортно-імпорتنі операції з усіма країнами ЄС. Водночас торговельні потоки розділені між країнами дуже нерівномірно. Станом на 2016 рік основні торговельні потоки спрямовані до таких країн, як Білорусь, Єгипет, Індія, Італія, Китай. На ці ж країни припадає більша частина імпорту України з країн ЄС. Загалом по всіх країнах ЄС обсяг експорту не досягає третини від загального експорту України, а імпорт складає майже 20 % [1]. Як свідчить проведений аналіз, протягом 2016-2017 років відбулося зростання експорту у 1,2 рази, імпорту – в 1,1 рази. Торгівельне сальдо, що мало від'ємне значення протягом 2000-2010 року, а також значення коефіцієнта покриття експорту імпортом, яке коливалось від 0,65 у 2013 році до 0,86 у 2017 році, свідчить про імпортозалежність країни у товарах. Основу експорту країни складають сировина і продукція мінімальної технологічної межі, тобто товари з низькою доданою вартістю, що позиціонує нашу державу як сировинний придаток розвинених країн (частка сировини становить більше 50 %). Причому така тенденція спостерігається уже довготривалий період, змінюється лише матеріальна субстанція: зменшується питома вага металів та мінеральних продуктів, а суттєво збільшується частка сільськогосподарської та продовольчої продукції. Зокрема, збереглися тенденції попередніх років щодо значної частки зернових культур (4,8%), мінеральних продуктів (13,1%), чорних металів (28,4%). На всі машини, обладнання й механізми припадає 11 %. Структура імпорту дещо інша: мінеральні продукти – 13,1 %, продукція хімічної промисловості – 6,8%, машини, обладнання й механізми – 11%. Отже, ці данні є додатковим підтвердженням факту, що для України характерні низькі показники експорту високотехнологічних товарів. Це ще раз вказує на те, що основні конкурентні переваги української економіки пов'язані з вартістю природних ресурсів, робочої сили та залежать від кон'юнктури зовнішніх ринків.

Висновок. Отже, Україна може використати позитивний досвід у здійсненні міжнародної торгівлі іноземними державами, але з урахуванням сучасного стану економіки країни. Поступовість і виваженість повинні стати визначальними для управління зовнішньоторговельною діяльністю України, адже заходи, спрямовані на швидкий вихід з кризи, не дають очікуваного ефекту повною мірою і не можуть відновити економіку в короткі терміни. Реформи, які сьогодні проводяться в Україні недосконалі, а митно-тарифне регулювання вимагає всебічного дослідження. Тому для того, щоб підвищити експортний потенціал України потрібно стабілізувати законодавчу базу у сфері експорту та імпорту, удосконалити митно-тарифний механізм. Ці умови будуть сприяти злагодженому регулюванню експортно-імпорتنих операцій і покращать стан економіки.

Список використаних джерел:

1. Сучасний стан зовнішньої торгівлі товарами в Україні / Т.Л. Вишинська, О.В. Генералов, І.М. Севрук. ScienceRise. - 2015. - № 3/3(8). С. 41–45.
2. Козак Ю.Г. та ін. Міжнародна торгівля: підручник. Київ – Катовіце – Краков: Центр учбової літератури, 2015. - 272 с.
3. Співробітництво між Україною та країнами ЄС у 2017 році: стат. зб. / ДССУ. -К.,2018.-195с.